YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu ensimmäinen jaosto)

19 päivänä syyskuuta 2001 *

Asiassa T-58/99,

Mukand Ltd, kotipaikka Mumbai (Intia),

Isibars Ltd, kotipaikka Mumbai,

Ferro Alloys Corporation Ltd, kotipaikka Nagpur (Intia)

ja

Viraj Impoexpo Ltd, kotipaikka Mumbai,

edustajinaan asianajaja K. Adamantopoulos ja solicitor J. Branton, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajina,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään S. Marquardt, avustajinaan asianajajat H.-J. Rabe ja G. Berrisch,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jota tukee

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään V. Kreuschitz, avustajanaan barrister N. Khan, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijana,

jossa kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta Intiasta peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen tankojen tuonnissa ja väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 13 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2450/98 (EYVL L 304, s. 1),

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf sekä tuomarit A. Potocki, J. Pirrung, M. Vilaras ja N. J. Forwood,

kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 15.5.2001 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Riidan perustana olevat tosiseikat

1 Kantajat tuottavat ja vievät yhteisöön ruostumattomasta teräksestä valmistettuja hiottuja tankoja (jäljempänä SSBB-tangot).

2 Yhteisön teräsalan yritykset yhdistävä Eurofer-niminen liitto teki 26.9.1997 komissiolle valituksen, jossa se väitti, että Intiasta peräisin olevien SSBB-tankojen tuonti oli tuettua ja että se aiheutti tämän vuoksi merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle. Ilmoitus kyseistä tuontia koskevan tuenvastaisen menettelyn aloittamisesta julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 30.10.1997 (EYVL C 328, s. 16).

3 Komissio totesi EHTY:n perustamissopimuksen 65 artiklan mukaisesta menettelystä (Asia IV/35.814 - Seostelisä) 21 päivänä tammikuuta 1998 tehdyllä päätöksellä 98/247/EHTY (EYVL L 100, s. 55), että useat yhteisön yritykset, jotka valmistivat ruostumattomasta teräksestä levytuotteita (jäljempänä levytuotteet) olivat rikkoneet EHTY:n perustamissopimuksen 65 artiklan 1 kohtaa joulukuusta 1993 lähtien tapauksesta riippuen marraskuun 1996 ja tammikuun 1998 välille sijoittuvaan ajankohtaan muuttamalla ja soveltamalla yhdenmukaistetulla

tavalla seostelisän laskukaavan viitearvoja. Seostelisä on hinnanlisä, joka lasketaan tuotteen valmistamisessa käytettävien seosteaineiden kurssin mukaan ja lisätään ruostumattoman teräksen perushintaan.

4 Toinen ja neljäs kantaja väittivät Brysselissä 27.1.1998 muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 6 päivänä lokakuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2026/97 (EYVL L 288, s. 1; jäljempänä perusasetus) 11 artiklan 5 kohdan mukaisesti järjestetyssä kuulemistilaisuudessa muun muassa, että päätöksellä 98/247/EHTY lainvastaisiksi todettuja menettelytapoja oli noudatettu myös yhteisön SSBB-tankojen markkinoilla ja että niiden vaikutus näihin markkinoihin oli niin merkittävä, että oli mahdotonta arvioida sitä vahinkoa, jonka yhteisön tuotannonalalle väitettiin aiheutuneen kyseisillä markkinoilla tuetuksi väitetyn tuonnin johdosta. Tätä näkökantaa tukevia lisähuomautuksia esitettiin 6.2.1998 päivätyssä kirjelmässä.

5 Toinen ja neljäs kantaja kantelivat 3.2.1998 komissiolle 6 päivänä helmikuuta 1962 annetun neuvoston asetuksen N:o 17 (perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan ensimmäinen täytäntöönpanoasetus) (EYVL 1962, 13, s. 204) 3 artiklan nojalla väittäen, että myös yhteisön SSBB-tankojen tuottajat sovelsivat yhdenmukaistettua seostelisää.

6 Komissio antoi 17.7.1998 asetuksen N:o 1556/98 väliaikaisen tasoitustullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen tankojen tuonnissa (EYVL L 202, s. 40; jäljempänä väliaikainen asetus).

7 Tiettyjen kantajien edustajia kuultiin tästä asetuksesta 27.7.1998 pidetyssä tilaisuudessa. Tämän kuulemisen jälkeen kyseessä olleet yhtiöt esittivät 31.7.1998

kirjallisia huomautuksia. Kantajat esittivät täydentäviä kirjallisia huomautuksia 14.8.1998 päivätyssä muistiossaan.

8 Komissio ilmoitti 14.9.1998 päivätyllä kirjeellään perusasetuksen 15 artiklan mukaisesti kantajille niistä olennaisista seikoista ja näkökohdista, jotka se oli todennut lopullisesti ja joiden perusteella se aikoi ehdottaa lopullisten tasoitustullien vahvistamista. Kantajat vastasivat tähän ilmoitukseen 23.9.1998 päivätyillä kirjeellä ja telekopiolla.

9 Komission kilpailun pääosasto (PO IV) lähetti 28.10.1998 toiselle ja neljännelle kantajalle neuvoston asetuksen N:o 17 19 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyistä kuulemisista 25 päivänä heinäkuuta 1963 annetun komission asetuksen N:o 99/63/ETY (EYVL 1963, 127, s. 2268) 6 artiklan mukaisesti kirjeen vastauksena näiden kantajien 3.2.1998 tekemään kanteluun. Ne, joita asia koski, lähettivät 29.10.1998 päivätyllä kirjeellä jäljennöksen tästä kirjeestä tuolloin vireillä olleesta tuenvastaisesta menettelystä vastaaville komission yksiköille.

10 Neuvosto antoi 13.11.1998 lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta Intiasta peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen tankojen tuonnissa ja väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta asetuksen N:o 2450/98 (EYVL L 304, s. 1; jäljempänä lopullinen asetus tai riidanalainen asetus).

11 Komissio hylkäsi 21.4.1999 tehdyllä päätöksellä toisen ja neljännen kantajan 3.2.1998 tekemän kantelun (asia IV/E-1/36.930). Komissio katsoi kyseisessä päätöksessä, ettei ollut riittävästi todisteita siitä, että yhteisön SSBB-tankojen tuottajien seostelisän soveltaminen olisi perustunut yhteistoimintaan.

Oikeudenkäyntimenettely

12 Kantajat ovat yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 1.3.1999 saapuneella kannekirjelmällä nostaneet tämän kanteen.

13 Komissio hyväksyttiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun toisen jaoston puheenjohtajan 11.6.1999 antamalla määräyksellä väliintulijaksi tukemaan vastaajan vaatimuksia. Se ei kuitenkaan ole esittänyt asiassa vaatimuksia.

14 Kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoa muutettiin uuden toimintavuoden alussa, esittelevä tuomari määrättiin laajennettuun ensimmäiseen jaostoon, jonka käsiteltäväksi tämä asia sen vuoksi siirrettiin. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kokoonpanossa 15.12.1999 tapahtuneen muutoksen johdosta asiassa määrättiin toinen samaan jaostoon kuuluva tuomari esitteleväksi tuomariksi.

15 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu ensimmäinen jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn ja pyysi prosessinjohtotoimenpiteenä neuvostoa ja komissiota vastaamaan istunnossa tiettyihin kysymyksiin.

16 Asianosaisten lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kysymyksiin kuultiin 15.5.2001 pidetyssä istunnossa. Neuvosto toimitti lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle sen pyynnöstä tuomioistuimen kirjaamoon 23.5.2001 saapuneella telekopiolla kirjallisen toisinnon eräistä vastauksista, jotka se oli antanut suullisesti istunnossa.

Asianosaisten vaatimukset

17 Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— julistaa lopullisen asetuksen mitättömäksi EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 230 artikla) ja EY:n perustamissopimuksen 174 artiklan (josta on tullut EY 231 artikla) nojalla

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut

— velvoittaa komission väliintulijana vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

18 Neuvosto vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää kanteen

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Tutkittavaksi ottaminen

19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi työjärjestyksensä 113 artiklan nojalla milloin tahansa jopa omasta aloitteestaan tutkia, onko asia jätettävä tutkimatta ehdottoman prosessinedellytyksen puuttumisen vuoksi; vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan näihin edellytyksiin kuuluvat perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa määrätyt kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset (asia C-313/90, CIRFS ym. v. komissio, tuomio 24.3.1993, Kok. 1993, s. I-1125, 23 kohta; Kok. Ep. XIV, s. 95 ja yhdistetyt asiat T-121/96 ja T-151/96, Mutual Aid Administration Services v. komissio, tuomio 18.9.1997, Kok. II-1355, 39 kohta).

20 Perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan nojalla luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt voivat nostaa kanteen komission tai neuvoston toimesta vain, jos kyseinen toimi on heille osoitettu päätös tai päätös, joka siitä huolimatta, että se on annettu asetuksena tai toiselle henkilölle osoitettuna päätöksenä, koskee ensin mainittuja henkilöitä suoraan ja erikseen.

21 Tästä seuraa, että nyt käsiteltävänä oleva kanne voidaan ottaa tutkittavaksi vain siltä osin kuin sillä pyritään kumoamaan ne riidanalaisen asetuksen säännökset, jotka koskevat suoraan ja erikseen kantajia. Asia on näin kyseisen asetuksen niiden säännösten osalta, joilla otetaan käyttöön lopullinen tasoitustulli tai jotka koskevat väliaikaisen tasoitustullin lopullista kantamista kantajien valmistamien SSBB-tankojen tuonnissa ja vahvistetaan näiden tullien määrät. Sen sijaan kantajilla ei ole oikeutta nostaa kumoamiskannetta sellaisista riidanalaisen asetuksen säännöksistä, jotka koskevat muita yhtiöitä. Käsiteltävänä oleva kanne on näiltä osin jätettävä tutkimatta.

Pääasia

22 Kantajat vetoavat kanteensa tueksi kolmeen kanneperusteeseen. Ensimmäinen kanneperuste koskee perusasetuksen 1 artiklan 1 kohdan, 8 artiklan 1, 6 ja 7 kohdan sekä 15 artiklan 1 kohdan rikkomista, Uruguayn kierroksen neuvottelujen yhteydessä solmitun Maailman kauppajärjestön tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen (EYVL 1994, L 336, s. 156; jäljempänä ASMC-sopimus) 15 ja 19 kohdan rikkomista sekä ilmeistä arviointivirhettä, koska lopullisessa asetuksessa otetaan tasoitustulli käyttöön ilman, että on tarpeen asianmukaisella ja perustellulla tavalla todeta, että kyseisen tuotteen tuonti aiheuttaa merkittävää vahinkoa samankaltaista tuotetta valmistavalle yhteisön tuotannonalalle. Toinen kanneperuste koskee olennaisen menettelymääräyksen rikkomista perusasetuksen 10 artiklan 9 kohdan ja ASCM-sopimuksen 13 kohdan 1 alakohdan perusteella, koska Intian hallitukselle ei ehdotettu näissä määräyksissä edellytettyjä neuvotteluja. Kolmas kanneperuste koskee perusasetuksen 1 artiklan 1 kohdan, 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan sekä 15 artiklan 2 kohdan rikkomista, ASMC-sopimuksen 1 kohdan 1 alakohdan a alakohdan 1.ii alakohdan ja 19 kohdan 3 alakohdan rikkomista, suhteellisuusperiaatteen loukkaamista sekä tosiseikkoja koskevaa ilmeistä arviointivirhettä ja ilmeistä menettelyvirhettä, sillä lopullisessa asetuksessa käyttöön otetut tasoitustullit ovat intialaisen Passbook-järjestelmän (Passbook Scheme) osalta suhteettoman suuria.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 1 artiklan 1 kohdan, 8 artiklan 1, 6 ja 7 kohdan sekä 15 artiklan 1 kohdan rikkomista, ASMC-sopimuksen 15 ja 19 kohdan rikkomista sekä ilmeistä arviointivirhettä

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

23 Kantajat väittävät, että perusasetuksen 1 artiklan 1 kohdan, 8 artiklan 1, 6 ja 7 kohdan sekä 15 artiklan 1 kohdan ja ASMC-sopimuksen 15 ja 19 kohdan

nojalla tasoitustulli voidaan ottaa käyttöön vain, jos asianmukaisen tutkimuksen perusteella on todettu, että tuettu tuonti aiheuttaa merkittävää vahinkoa jollekin yhteisön tuotannonalalle, ja muiden tekijöiden aiheuttamia vahinkoja, ja erityisesti niitä vahinkoja, joiden syynä on yhteisön tuotannonalan oma kilpailunvastainen toiminta, ei pidetä kyseisestä tuonnista johtuvina vahinkoina.

24 Kantajat vetoavat yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-358/89, Extramet Industrie vastaan neuvosto, 11.6.1992 antamaan tuomioon (Kok. 1992, s. I-3813, 16 kohta; jäljempänä Extramet II -tapaus) väittäen, että yhteisön toimielimet ovat nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa vastaavalla tavalla laiminlyöneet vahingon määrittämistä koskevan velvollisuutensa. Kyseiset toimielimet ovat kantajien mukaan siten tehneet ilmeisen sekä vahingon että syy-yhteyden arviointia koskevan virheen.

25 Kantajat väittävät kirjelmissään ensisijaisesti, että yhteisön SSBB-tankojen tuottajat sovelsivat samanlaisia kilpailunvastaisia menettelytapoja kuin olivat ne tavat, joihin yhteisön levytuotteiden tuottajien katsottiin päätöksessä 98/247/EHTY syyllistyneen, ja toissijaisesti, että vaikka yhteisön SSBB-tankojen tuottajien menettelytavat eivät olisi olleet edellä mainitulla tavalla kilpailunvastaisia, yhteisön levytuotteiden tuottajien menettelytapojen on täytynyt pakostakin vaikuttaa SSBB-tankojen hintaan. Molemmissa tapauksissa yhteisön toimielimet ovat kantajien mukaan laiminlyöneet ottaa nämä seikat huomioon vahinkoa määritettäessä.

26 Kantajat, jotka vetoavat muun muassa todisteisiin, jotka sisältyvät kantajien 6.2.1998 komissiolle osoittamaan kirjeeseen ja niiden 3.2.1998 tekemään kanteluun sekä asetuksen N:o 99/63/ETY 6 artiklan mukaisesti 28.10.1998 laadittuun kirjeeseen, esittävät siten, että yhteisön SSBB-tankojen tuottajat sovelsivat järjestelmällisesti koko tuenvastaisen tutkimuksen kattaman ajanjakson ajan Euroopassa tapahtuneessa myynnissään hinnankorotusjärjestelmää, joka oli, mutatis mutandis, samanlainen kuin se seostelisää koskeva järjestelmä, joka päätöksen 98/247/ETY mukaan oli lainvastainen. Korotukset, joita sovel-

lettiin SSBB-tankoihin, laskettiin kantajien mukaan vain kertomalla levytuotteisiin sovelletut korotukset 1,35:n suuruisella "tuottotekijällä". Kantajien mukaan komissio on 21.4.1999 tehdyn päätöksen 36 kohdassa vahvistanut, että kaikki yhteisön SSBB-tankojen tuottajat sovelsivat tätä kerrointa yhtenäisesti.

27 Kantajat päättelevät tällä perusteella, että helmikuusta 1994 lähtien myös yhteisössä valmistetut SSBB-tangot myytiin keinotekoisen korkeaan hintaan. Ne korostavat, että päätöksen 98/247/EHTY 49 perustelukappaleen mukaan seostelisän soveltamista seurasi ruostumattoman teräksen hintojen lähes kaksinkertaistuminen tammikuun 1994 ja maaliskuun 1995 välisenä aikana. Kantajat toteavat lisäksi, että SSBB-tankojen ja levytuotteiden hinnat kehittyivät samalla tavalla kyseisten vuosien aikana. Ne väittävät, ettei näin merkittävää vääristymistä voitu olla ottamatta huomioon, kun arvioitiin vahinkoa tuenvastaisen menettelyn yhteydessä, erityisesti määritettäessä hintojen alittavuutta, yhteisön tuotannonalan kannattavuuden asianmukaista tasoa ja markkinaosuuksien menettämistä.

28 Kantajat ilmoittivat suullisessa käsittelyssä luopuvansa ensisijaisesta väitteestään, sellaisena kuin se on esitetty tiivistetyssä muodossa edellä 25 kohdassa. Ne korostavat kuitenkin, ettei vahinkoa tuenvastaisen menettelyn yhteydessä määritettäessä ole tarpeen tietää, menettelivätkö yhteisön SSBB-tankojen tuottajat itse kilpailunvastaisella tavalla vai vaikuttiko ainoastaan yhteisön levytuotteiden tuottajien kilpailunvastainen toiminta kyseisiin SSBB-tankojen tuottajiin. Kantajien mukaan yhteisön levytuotteiden tuottajien toiminta vaikutti joka tapauksessa SSBB-tankojen markkinoihin sen automaattisen yhteyden vuoksi, joka perustui 1,35:n suuruisen tuottotekijän soveltamiseen, mistä oli seurauksena se, että komissiolla ei yhteisön tuotannonalan heikentyneitä tuloksia lukuunottamatta ollut käytettävissään riittäviä ja luotettavia tietoja, joiden perustella se olisi voinut vahinkoa arvioidessaan päätyä varmaan lopputulokseen.

29 Syy-yhteyden osalta kantajat väittävät vastaavalla tavalla, että vahinko, jonka väitettiin yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen, ei johdu Intiasta peräisin olevien

SSBB-tankojen tuonnista vaan "muista tekijöistä" eli levytuotteiden valmistajien toiminnasta ja tämän toiminnan vaikutuksesta SSBB-tankojen hintoihin.

30 Neuvosto väittää, että se on nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa noudattanut sekä perusasetuksessa säädettyjä ehtoja aiheutuneen vahingon määrittämiseksi että näitä ehtoja koskevaa prosessuaalista velvoitetta yhteisöjen tuomioistuimen Extramet II -tapauksessa edellyttämällä tavalla. Se katsoo, että toimielimet ovat asianmukaisesti tutkineet ja ottaneet huomioon kantajien hallinnollisessa menettelyssä esittämät väitteet, jotka koskivat yhteisön tuottajien kilpailunvastaiseksi väitettyä toimintaa, ja myös näiden väitteiden merkityksen kyseisessä menettelyssä.

31 Neuvosto katsoo, että ainoa ratkaisematta jäänyt kysymys koskee näin ollen sitä, ovatko toimielimet tehneet todettuja tosiseikkoja koskevan ilmeisen arviointivirheen. Neuvosto väittää, että asianlaita ei ole näin.

32 Tältä osin neuvosto palauttaa aluksi mieliin, että yhteisön tuotannonalan SSBB-tangoista laskuttama lopullinen myyntihinta oli perusteena laskettaessa intialaisten tuotteiden hinnan alittavuutta (ks. riidanalaisen asetuksen 36 perustelukappale). Olennainen kysymys neuvoston mukaan on näin ollen se, oliko näitä lopullisia myyntihintoja — eikä näiden hintojen jotain osaa, kuten seostelisää — korotettu keinotekoisesti vai olivatko nämä hinnat seurausta markkinavoimista, kun otetaan huomioon, että päätöksen 98/247/EHTY mukaan (ks. riidanalaisen asetuksen 48 perustelukappale) seostelisän osuus levytuotteiden lopullisesta hinnasta ei ylittänyt 25 prosenttia. Neuvosto huomauttaa kuitenkin todenneensa, että yhteisön SSBB-tankojen tuottajien samanlaisista tuotteista vertailukelpoisilta asiakasryhmiltä samojen ajanjaksojen kuluessa perimät lopulliset myyntihinnat vaihtelivat (ks. riidanalaisen asetuksen 47 perustelukappale).

33 Neuvosto toteaa vastauksena kantajien esittämiin väitteisiin, ettei SSBB-tankojen markkinoilla noudatettuja hintoja voitu pitää keinotekoisen korkeina, koska yhteisön SSBB-tankojen tuottajat eivät olleet toimineet yhdenmukaistetulla tavalla vahvistaakseen tällaiset hinnat. Tuottotekijän soveltaminen, sen suuruuden vahvistaminen sekä SSBB-tankojen lopullisen hinnan vahvistaminen perustuivat neuvoston mukaan kunkin tuottajan vapaaseen valintaan, eivätkä ne olleet levytuotteiden tuottajien yhteistoiminnassa tekemien päätösten väistämätön seuraus. Koska kyseessä ovat eri tuotteet, jotka eivät ole korvattavissa SSBB-tangoilla, ei näin ollen ole olemassa yhtään sellaista seikkaa, jonka nojalla voitaisiin päätellä, että levytuotteiden tuottajien kilpailunvastainen toiminta olisi vaikuttanut SSBB-tankojen markkinoilla noudatettuihin hintoihin.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

34 Perusasetuksen 1 artiklan 1 kohdan mukaan tasoitustulli voidaan ottaa käyttöön minkä tahansa sellaisen tuen tasoittamiseksi, joka on myönnetty välittömästi tai välillisesti minkä tahansa tuotteen valmistukseen, tuotantoon, vientiin tai kuljetukseen, jos tuotteen luovutus vapaaseen liikkeeseen yhteisössä aiheuttaa vahinkoa.

35 Perusasetuksen 8 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Jollei toisin ilmoiteta, tässä asetuksessa käsitteellä 'vahinko' tarkoitetaan yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta merkittävää vahinkoa — — .

— —

6. — — asiaa koskevilla todisteilla on osoitettava, että tuettu tuonti aiheuttaa tässä asetuksessa tarkoitettua vahinkoa. — —

7. Tuetun tuonnin lisäksi on tutkittava muut tunnetut tekijät, jotka samaan aikaan aiheuttavat vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, jotta näiden tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa ei pidetä tuetusta tuonnista johtuvana vahinkona 6 kohdan mukaisesti. Tältä osin huomioon otettavina tekijöinä voidaan pitää — — kolmansien maiden ja yhteisön tuottajien rajoittavia kauppakäytäntöjä — — ."

36 Perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Jos lopullisesti todettujen tosiseikkojen perusteella todetaan tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen ja siitä aiheutuneen vahingon olevan olemassa, ja että yhteisön etu vaatii toimintaa — —, neuvosto päättää lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta — — ."

37 ASMC-sopimuksen 15 ja 19 kohtiin, joista ensin mainitun otsikkona on "Vahingon suuruuden määrääminen", ja viimeksi mainitun "Tasoitustullien määrääminen ja kerääminen", sisältyvät pääasiallisesti samankaltaiset määräykset kuin on esitetty edellä 34—36 kohdassa.

38 Aluksi on syytä todeta, että kun kyseessä on yhteisön toimielinten säädösten täytäntöönpano, sen selvittäminen, onko yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinkoa ja johtuuko se polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista tai tuetusta

tuonnista, edellyttää monitahoisten taloudellisten tilanteiden arviointia. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan toimielimillä on laaja harkintavalta tällaisia tilanteita arvioidessaan, ja tuomioistuinvalvonnan on näin ollen rajoituttava menettelysääntöjen noudattamisen ja riidanalaisen päätöksen tekemisen perusteena olevien seikkojen aineellisen paikkansapitävyyden varmistamiseen ja sen varmistamiseen, ettei näiden tosiseikkojen arvioinnissa ole tapahtunut ilmeistä arviointivirhettä tai ettei harkintavaltaa ole käytetty väärin (katso erityisesti asia C-69/89, Nakajima v. neuvosto, tuomio 7.5.1991, Kok. 1991, s. I-2069, 76 ja 86 kohta; Kok. Ep. XI, s. 161; asia C-174/87, Ricoh v. neuvosto, tuomio 10.3.1992, Kok. 1992, s. I-1335, 68 kohta; asia T-164/94, Ferchimex v. neuvosto, tuomio 28.9.1995, Kok. 1995, s. II-2681, 131 kohta; asia T-155/94, Climax Paper v. neuvosto, tuomio 18.9.1996, Kok. 1996, s. II-873, 98 kohta ja asia T-51/96, Miwon v. neuvosto, tuomio 30.3.2000, Kok. 2000, s. II-1841, 94 kohta).

39 Yhteisöjen tuomioistuin on katsonut erityisesti menettelysääntöjen noudattamisen tarkistamisen osalta polkumyyntiä koskevassa Extramet II -tapauksessa, että neuvosto ja komissio ovat vahinkoa määritettäessä velvollisia tutkimaan, johtuuko vahinko, johon ne aikovat perustaa päätelmänsä, tosiasiallisesti polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista, ja niiden on jätettävä ottamatta huomioon muiden tekijöiden aiheuttama vahinko ja erityisesti vahinko, jonka syynä olisi yhteisön tuottajien oma toiminta (16 kohta). Yhteisöjen tuomioistuin, todettuaan ensin, ettei tässä tapauksessa kyseessä olleen asetuksen perustelukappaleista ilmennyt, että toimielimet olisivat tosiasiallisesti tutkineet, ettei yhteisön tuotannonala ollut omalla toiminnallaan, eli kieltäytymällä myymästä, myötävaikuttanut aiheutuneeseen vahinkoon, ja osoittaneet, ettei todettu vahinko johtunut Extrametin väittämistä tekijöistä, katsoi tämän jälkeen, etteivät yhteisön toimielimet olleet vahinkoa määrittäessään menetelleet oikein (19 kohta).

40 Nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa sekä väliaikaisen asetuksen 66 perustelukappaleesta että lopullisen asetuksen 42—49 perustelukappaleesta ilmenee kuitenkin, että toimielimet tosiasiallisesti tutkivat, ettei yhteisön tuotannonala ollut itse kilpailunvastaisella toiminnallaan myötävaikuttanut vahingon aiheutumiseen siten kuin kantajat olivat hallinnollisen menettelyn kuluessa väittäneet. Yhteisöjen tuomioistuimen Extramet II -tapauksessa vahvistaman menettelyä koskevan vaatimuksen osalta toimielimet ovat näin ollen vahinkoa määrittäessään menetelleet ainakin muodollisesti oikein.

41 On kuitenkin vielä tutkittava, etteivät toimielimet ole tehneet ilmeistä arviointivirhettä, kun ne vahinkoa ja kyseisen vahingon ja tuetun tuonnin välistä syyyhteyttä määrittäessään perustivat arviointinsa siihen, ettei tuetun tuonnin lisäksi ollut olemassa muita sellaisia tekijöitä, joihin kantajat olivat vedonneet ja joiden ne väittivät aiheuttavan samanaikaisesti vahinkoa yhteisön tuotannonalalle. Kantajien tehtävänä on esittää sellaista näyttöä, jonka perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi todeta, että tällainen virhe on tehty (asia T-121/95, EFMA v. neuvosto, tuomio 17.12.1997, Kok. 1997, s. II-2391, 106 kohta ja asia T-210/95, EFMA v. neuvosto, tuomio 28.10.1999, Kok. 1997, s. II-3291, 58 kohta).

42 Tältä osin kantajat ovat väittäneet, että SSBB-tankojen hintoja oli korotettu keinotekoisesti joko näiden kantajien ensisijaisen väitteen, josta ne luopuivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen suullisessa käsittelyssä, mukaisesti siten, että SSBB-tankojen tuottajat sovelsivat itse yhdenmukaistetulla tavalla seostelisää, tai näiden kantajien toissijaisen, suullisessa käsittelyssä joka tapauksessa voimassa pidetyn väitteen mukaisesti siten, että levytuotteiden tuottajat sovelsivat yhdenmukaistetulla tavalla seostelisää ja tämän lisäksi SSBB-tankojen tuottajat sovelsivat yhdenmukaisella tavalla tuottotekijää. Kyseisiä hintoja ei kantajien mukaan näin ollen voitu pitää luotettavana perusteena intialaisia tuotteita koskevan hinnan alittavuuden määrittämiseksi.

43 Neuvosto ei nyt esillä olevassa oikeudenkäynnissä kiistä sitä, että yhteisön tuotannonalalla vallitsevan käytännön mukaan SSBB-tankojen hinnat lasketaan lisäämällä perushintaan seostelisä, joka puolestaan lasketaan soveltamalla 1,35:n suuruista tuottotekijää levytuotteiden tuottajien käyttämään seostelisään. Lisäksi komissio on 21.4.1999 tekemässään päätöksessä myöntänyt 1,35:n suuruisen tekijän olevan olemassa ja yhteisön SSBB-tankojen tuottajien käyttäneen sitä vähintään kymmenen vuoden ajan. Toimielinten suullisessa käsittelyssä esittämistä tiedoista ilmenee myös, että kuten komissio oli tutkimuksissaan havainnut, kuumavalssattujen tankojen tuottajat — kuumavalssatut tangot ovat EHTY:n perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvia tuotteita ja pääasiallinen tuotantopanos SSBB-tankojen valmistuksessa, koska niiden osuus on noin 85 prosenttia näiden viimeksi mainittujen tuotteiden lopullisesta myyntihinnasta — noudattavat käytäntöä, jossa niiden omaan tuotteeseen sovellettava seostelisä lasketaan kertomalla 1,2:n suuruisella tekijällä levytuotteiden tuot-

tajien soveltama seostelisä. Neuvosto ei kiistä tämän järjestelmän avoimuutta ostajien kannalta erityisesti EHTY:n perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvien kauppiaiden ja tuottajien hintataulukoiden pakollisen julkaisemisen takia.

44 Toimielimet korostavat kuitenkin, että niillä ei ole mitään näyttöä siitä, että kyseisen SSBB-tankoihin sovellettavien seostelisien laskemisjärjestelmän toteuttaminen ja soveltaminen olisivat seurausta SSBB-tankojen tuottajien noudattamasta yhdenmukaistetusta menettelytavasta. Neuvosto väittää kirjelmissään erityisesti, että tuottotekijän soveltaminen, sen suuruuden vahvistaminen sekä SSBB-tankojen lopullisen hinnan vahvistaminen perustuivat kunkin SSBB-tankojen tuottajan vapaaseen valintaan, eivätkä ne olleet levytuotteiden tuottajien yhteistoiminnassa tekemien päätösten väistämätön seuraus. Koska kyseessä ovat eri tuotteet, jotka eivät korvaa toisiaan, ei näin ollen ole olemassa yhtään sellaista seikkaa, jonka nojalla voitaisiin päätellä, että levytuotteiden tuottajien kilpailunvastainen toiminta olisi vaikuttanut SSBB-tankojen markkinoilla noudatettuihin hintoihin.

45 On todettava, ettei toimielinten tätä väitettä voida hyväksyä ja että vahingon ja vahingon ja riidanalaisessa asetuksessa tarkoitetun tuetun tuonnin välisen syyyhteyden arvioinnissa on siten tapahtunut ilmeinen virhe.

46 Nyt käsiteltävänä olevan tapauksen kaltaisissa olosuhteissa ei nimittäin pelkästään siitä seikasta, ettei ollut voitu näyttää, että SSBB-tankojen lopullisista myyntihinnoista oli päätetty yhteisön tuottajien keskinäisen yhteistoiminnan perusteella, seuraa, että näitä hintoja olisi pidettävä luotettavina ja normaaleja markkinaolosuhteita vastaavina, kun määritetään vahinkoa, joka kyseisille tuottajille aiheutui Intiasta peräisin olevan tuetun tuonnin johdosta. Päinvastoin, kun otetaan huomioon kuumavalssattujen tankojen ja SSBB-tankojen hintojen ja levytuotteiden hintojen kehityksen samansuuntaisuus, joka johtui siitä, että kuumavalssattujen tankojen tuottajat sovelsivat yhdenmukaisella ja pysyvällä

tavalla 1,2:n suuruista ja SSBB-tankojen tuottajat 1,35:n suuruista tuottotekijää levytuotteisiin sovellettuun seostelisään, toimielinten olisi pitänyt myöntää, että levytuotteiden tuottajien kilpailunvastainen toiminta saattoi vaikuttaa merkittävästi SSBB-tankojen hintoihin ja nostaa ne keinotekoisen korkeiksi, vaikkei tuottajien välinen lainvastainen yhteistoiminta näihin hintoihin välittömästi kohdistunutkaan.

47 Asianlaita on näin vielä suuremmassa määrin sellaisessa yhteydessä, jossa komissio teki 21.4.1999 päätöksensä ja jossa se saattoi todeta, että "levytuotteiden osuus on noin 85 prosenttia yhteisön tuottajien toimittamista EHTY:n perustamissopimuksen mukaisista lopputuotteista" ja että "levytuotteiden tärkeydestä johtuu, että hintakehitys ruostumattoman teräksen markkinoilla määräytyy hyvin usein levytuotteiden tuottajien tekemien hintapäätösten perusteella".

48 Toimielimet, jotka eivät ottaneet huomioon yhteisön SSBB-tankojen ja kuumavalssattujen tankojen tuottajien tuotannonalalla noudattamaa yhdenmukaista ja pysyvää menettelytapaa, jonka objektiivisena vaikutuksena oli se, että levytuotteiden tuottajien keskinäisen yhteistoiminnan ansiosta toteutetut keinotekoiset hinnankorotukset siirrettiin automaattisesti näiden ensin mainittujen tuotteiden markkinoille, ovat näin ollen jättäneet ottamatta huomioon muun sellaisen tekijän, joka tuetun tuonnin lisäksi oli tunnettu ja joka olisi voinut olla samaan aikaan syynä yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon.

49 Tätä päätelmää eivät horjuta ne näkemykset, jotka neuvosto ja komissio esittivät yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon suuruutta ja syytä määritettäessä ja joissa korostetaan tämän tuotannonalan lopullisten hintojen laskua vuodesta 1995 lähtien (ks. väliaikaisen asetuksen 75 perustelukappale ja lopullisen asetuksen 53 perustelukappale), mikä osuu yksiin Intiasta tapahtuneen tuonnin määrän lisääntymisen kanssa.

50 Komission omien toteamusten mukaan (ks. väliaikaisen asetuksen 75 perustelukappale) SSBB-tankojen keskimääräiset myyntihinnat yhteisön markkinoilla vastaavat nimittäin 1994—1997 välisenä aikana indeksilukuina ilmaistuina seuraavia lukuja:

1994 = 100

1995 = 134

1996 = 126

(1.7.1996—30.6.1997) = 106

51 On todettava, että tällainen hintakehitys oli ensi näkemältä sopusoinnussa kantajien sen väitteen kanssa, jonka mukaan vuonna 1995 tapahtuneet hinnankorotukset olivat ainakin jossain määrin keinotekoisia, koska ne johtuivat yritysten välisen järjestelyn vaikutuksista siihen levytuotteisiin sovelletun seostelisän suuruuteen, jota sovellettiin tuotannonalalla noudatetun käytännön mukaisesti tai lainvastaisen yhteistoiminnan perusteella myös SSBB-tankoihin käyttämällä 1,35:n suuruista tuottotekijää ja myös kantajien sen väitteen kanssa, jonka mukaan myöhemmin, varsinkin vuoden 1996 lopussa ja vuoden 1997 alussa tapahtunut hintojen lasku johtui ainakin osittain siitä, että levytuotteisiin sovelletusta yhdenmukaistetusta laskemisjärjestelmästä luovuttiin vähitellen niiden toimenpiteiden johdosta, joihin komissio oli ryhtynyt. Viimeksi mainitun seikan osalta on syytä huomata, että päätöksen 98/247/EHTY 68 ja 70 perustelukappaleen mukaan, vaikka väitetiedoksianto tässä asiassa oli osoitettu asianomaisille yrityksille vuoden 1995 lopussa, kyseisen päätöksen vastaanottajista ensimmäinen, Avesta Sheffield AB, luopui seostelisän yhdenmukaistetusta laskukaavasta vasta vuoden 1996 lopussa.

52 Lisäksi se kiistaton seikka, että yhtä SSBB-tankojen lopullisen myyntihinnan osatekijää (eli levytuotteisiin sovelletun seostelisän suuruutta ennen kuin 1,35:n suuruista tuottotekijää sovellettiin) korotettiin keinotekoisesti levytuotteiden tuottajien lainvastaisten yhdenmukaistettujen menettelytapojen johdosta, oli pakostakin — toisin kuin neuvosto väittää — omiaan vaikuttamaan SSBB-tankojen lopullisiin myyntihintoihin siten, että niistä tuli epäluotettavia.

53 Ensinnäkin on selvää, että markkinoilla, joilla tuotannonalan noudattaman käytännön mukaan tuotteen lopullinen myyntihinta määritetään laskemalla yhteen tietty määrä eri osatekijöitä, ulkopuoliset seikat, joilla on vaikutusta johonkin näistä osatekijöistä, vaikuttavat pakostakin lopulliseen myyntihintaan, ellei poikkeuksellisista olosuhteista muuta johdu. Tämä vaikutus on todennäköisesti vielä selvempi SSBB-tankojen markkinoiden kaltaisilla markkinoilla, joilla samat ulkopuoliset tekijät olivat vaikuttaneet näiden tankojen valmistamisessa tarvittavan pääasiallisen tuotantopanoksen hintoihin, joiden osuus on noin 85 prosenttia kyseisten tankojen lopullisista myyntihinnoista (ks. edellä 43 kohta), ja joilla tämän tuotantopanoksen hinnoittelujärjestelmä on avoin ja sekä ostajien että myyjien tuntema erityisesti EHTY:n perustamissopimuksen hintataulukoiden välityksellä.

54 Toiseksi neuvoston päättely on ristiriidassa sen arvioinnin kanssa, jonka komissio itse esitti päätöksessään 98/247/EHTY. Komissio nimittäin totesi tässä päätöksessään, että levytuotteisiin sovellettavan seostelisän viitearvojen laskukaavan yhdenmukaistetulla muutoksella, vaikkei se ollut ainoa syy siihen, että ruostumattomasta teräksestä valmistettujen levytuotteiden hinnat lähes kaksinkertaistuivat tammikuun 1994 ja maaliskuun 1995 välisenä aikana, oli kuitenkin siihen "merkittävä vaikutus, koska muutos korotti uutta hintaa mekaanisesti" (49 perustelukappale). On totta, että toimielinten suullisessa käsittelyssä antamien selitysten mukaan seostelisän osuus on korkeintaan 15 prosenttia SSBB-tankojen lopullisesta myyntihinnasta, kun taas päätöksen 98/247/EHTY 48 perustelukappaleen mukaan se voi olla jopa 25 prosenttia levytuotteiden lopullisesta myyntihinnasta. On myös totta, että vuosien 1994 ja 1995 välisenä aikana SSBB-tankojen hinnat eivät kaksinkertaistuneet, vaan nousivat ainoastaan noin 34 prosenttia (katso edellä 50 kohta). Nämä erot eivät kuitenkaan merkitse sitä, että toimielimet voisivat jättää kokonaan ottamatta huomioon sellaisen

mahdollisen vaikutuksen SSBB-tankojen markkinoilla, joka olisi samankaltainen kuin se vaikutus, joka todettiin levytuotteiden markkinoilla.

55 Neuvosto totesi myös vastatessaan riidanalaisen asetuksen 47 perustelukappaleessa kantajien hallinnollisen menettelyn aikana esittämiin huomautuksiin, että yhteisön SSBB-tankojen tuottajien samanlaisista tuotteista vertailukelpoisilta asiakasryhmiltä saman ajanjakson kuluessa perimien hintojen oli todettu olleen erisuuruisia, minkä johdosta kannattavuus kyseisellä yhteisön tuotannonalalla vaihteli. Vaikkei otettaisi huomioon sitä, ettei näiden erojen suuruudesta ole esitetty mitään tietoja — samalla kun neuvosto toteaa vastineessaan, että yhteisön tuottajien soveltamat SSBB-tankojen hinnat "eivät yleensä juurikaan poikkea toisistaan" — se seikka, että SSBB-tankojen lopulliset myyntihinnat ovat voineet vaihdella jossain määrin, jota ei ole täsmennetty, ei edellä esitetyistä syistä johtuen kuitenkaan riitä sulkemaan pois sitä mahdollisuutta, että levytuotteiden tuottajien seostelisän laskukaavaa koskeva lainvastainen yhteistoiminta on aiheuttanut myös näiden hintojen keinotekoisen, vaikkakin vaihtelevan nousun siten, ettei näiden hintojen vuoden 1995 jälkeen todettua laskua voitaisi pitää luotettavana osoittimena yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon määrittämiseksi. Ratkaiseva kysymys tältä osin on se, aiheuttiko lainvastainen yhteistoiminta levytuotteiden markkinoilla SSBB-tankojen hintojen yleistason nousun eikä se, oliko tämä nousu sama kaikille yhteisön tuottajille.

56 Edellä esitetyn perusteella kantajien toissijaisesti esittämää väitettä on pidettävä perusteltuna.

57 Näin ollen ensimmäinen kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 1 artiklan 1 kohdan, 8 artiklan 1, 6 ja 7 kohdan sekä 15 artiklan 1 kohdan rikkomista, ASMC-sopimuksen 15 ja 19 kohdan rikkomista kuten myös ilmeistä arviointivirhettä, on hyväksyttävä ja riidanalainen asetus on kumottava siltä osin kuin se koskee kantajien valmistamia ja Euroopan yhteisöön tuotuja tuotteita ilman, että on tarpeen tutkia muita kanneperusteita, joihin kanteen tueksi on vedottu.

Oikeudenkäyntikulut

58 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska neuvosto on hävinnyt asian olennaisilta osiltaan ja kantajat ovat vaatineet oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, neuvosto on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Komissio vastaa kuitenkin omista oikeudenkäyntikuluistaan työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan nojalla, jonka mukaan toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(laajennettu ensimmäinen jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta Intiasta peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen tankojen tuonnissa ja väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 13 päivänä marraskuuta annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2450/98 kumotaan siltä osin kuin se koskee Mukand Ltd:n, Isibars Ltd:n, Ferro Alloys Corporation Ltd:n ja Viraj Impoexpo Ltd:n valmistamien tuotteiden tuontia Euroopan yhteisöön.**

2) **Kanne jätetään tutkimatta muilta osin, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.**

3) **Neuvosto velvoitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajien oikeudenkäyntikulut. Komissio velvoitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Vesterdorf Potocki Pirrung

Vilaras Forwood

Julistettiin Luxemburgissa 19 päivänä syyskuuta 2001.

H. Jung B. Vesterdorf

kirjaaja presidentti